

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Peruslukemille

Suomi on saanut uuden pääministerin, jota voisi kutsua vaikkapa ihanaksi, ellei sellainen olisi jonkin sortin häirintää.

Maailman ensimmäiseksi suomalaiseksi naispääministeriksi hän ei ihan päässyt, koska Anneli Jäätteenmäki ehti ensin jo seitsemän vuotta sitten. Näinä päivinä kuitenkin saattaa erittäin todennäköisesti kaatua toinen ennätys: Mari Kiviniemestä on tulossa maailman ensimmäinen suomalainen naispääministeri, joka on istunut juhannuksen yli – Jäätteenmäkihän joutui luopumaan juuri juhannuksen alla, kun hän puhui vain niin totta kuin osasi. Kivimäellä varmin konsti välttää sama kohtalo on tietysti olla puhumatta yhtään mitään, mutta toki hän saattaa puhumallakin selvitä, koska aikaa juhannukseen ei enää ole.

Nyt ollaan toista kertaa myös sellaisessa tilanteessa, että koko maa on naisväen käsissä, ja nyt se on vielä hurjempaa kuin Jäätteenmäen aikana, koska maahan on nimitetty myös ensimmäinen naispiispa. Mihin tässä vielä joudutaankaan? Enää ei puutu muuta kuin nainen kenraalina ja miesten vessassa.

Se on ehditty panna merkille jo muutaman pääministeripäivän jälkeen, että Kiviniemi pukeutuu mielellään kotelomekkoon, vieläpä useimmiten punaiseen ja lisäksi hymyilee herkästi, välillä suorastaan nauraa. Näin kävi sekä eduskunnan ottaessa vastaan uuden hallituksen että peräti tasavallan presidenttiä tavatessa, jossa tosin mekko oli asianmukaisesti musta.

Ehkä tuommoinen riehakkuus on annettavissa anteeksi näin alkumetreillä, varsinkin kun muistetaan, että myös Matti Vanhanen yllätettiin muutaman kerran hymyssä suin. Hän ei kumminkaan ikinä esiintynyt punaisessa kotelomekossa, vaan riettaimmillaankin paitahihaisillaan.

Pitkän päälle nauraminen on kumminkin vaarallista pääministerille – kuten myös Vanhasen esimerkki lopulta todisti. Siinä virassa jos missä pitävät paikkansa vanhan kansan sananlaskut, että itku pitkästä ilosta ja räkänokastakin mies tulee, vaan ei tyhjän naurajasta. Tosin ainakaan kiivaimpien feministien mielestä Mari Kiviniemestä ei tarvitse miestä tullakaan, mutta kyllä hänen silti kannattaisi vähän varoa. Maan talous on kuralla, oppositio haukkuu, persut uhoavat ja presidentti ei millään luovuta valtaoikeuksiaan pääministerille, joten ei tässä paljon naurun aiheita ole. Edes se, että keskustan kannatus on tuoreimmassa gallupissa värähtänyt hiuskarvan verran ylöspäin, ei riitä pokerinaamasta luopumiseen. Liika ilottelu silläkin saavutuksella vie helposti katuuskottavuuden, ja juuri sitä keskukselta nyt tarvitsee, kun se on olevinaan moderni kaupunkilaispuolue.

Jäämme odottelemaan, rauhoittuuko uusi pääministerimme syksyä, joulua ja seuraavia vaaleja kohden. Suotavaa olisi, että häntä alettaisiin viimeistään noin lokakuussa nimittää tapetiksi tai seinäkukkaseksi – pääasia on, ettei hän vain herätä virassaan liikaa huomiota. Jos hän sitä välttämättä haluaa, hän voi ottaa oppia edeltäjältään ja panna kunnolla ranttaliksi yksityiselämän puolella. Siis syrjähyppyjä ja sekoilua ja sen sellaisista.

Artikkelin lähde Kaleva